

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑

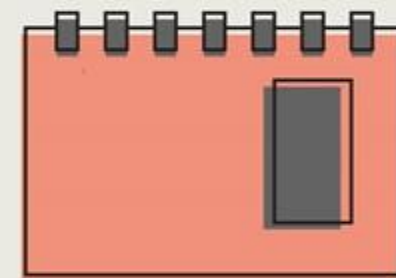
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ผู้สอน ครูวรรณรี วุ่นนุรักษ์

เรื่อง ระดับภาษา

“ ภาษาพูด-ภาษาเขียน ”

ก ข ค

๔

ระดับภาษา

ภาษาพูด - ภาษาเขียน

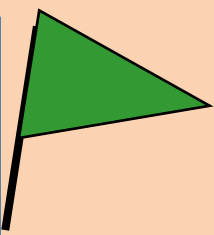
จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกลักษณะของภาษาพูดและภาษาเขียนได้
๒. นำคำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลได้
๓. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และรับผิดชอบ

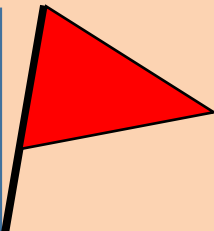
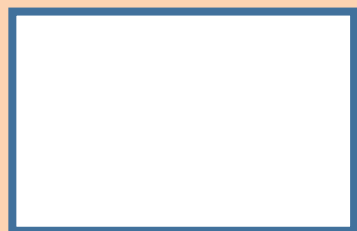
“คำไทยใช้ให้ถูก”

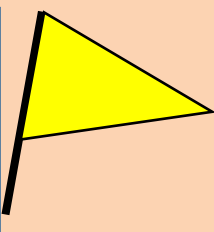
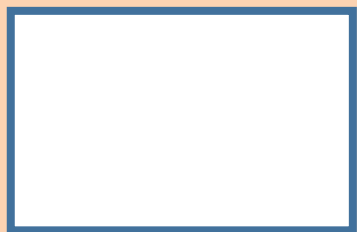
จงหาคำที่เขียนถูกต้อง

๑. ฆาตกร

๒. เจียร~~ร~~ไน (เจียรระไน)

๓. ชีว~~ร~~ประวัติ (ชีวประวัติ)

“คำนี้มี ความหมาย”
เสียงพูด

พงศาวดาร

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ.๒๕๕๔ ให้ความหมายว่า
[-สาวะदान] น. เรื่องราวของเหตุการณ์เกี่ยวกับประเทศชาติ
หรือพระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขของประเทศชาตินั้น
เช่น พงศาวดารกรุงศรีอยุธยา พงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์.
แม่คำของ "พงศาวดาร" คือ พงศ- พงค์

“ท่องเที่ยวในสวนอ่าว”

เดินก้าวไป เทียบไป

ต่อไปเป็นคลิปวิดีโอที่ใช้เพื่อ

การศึกษา

เรื่อง ภาษาพูด ภาษาเขียน

บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เรื่อง ภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษาถิ่น

กระทรวงศึกษาธิการ

วิดีโอนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณ ครูโอ๋ สื่อการเรียนการสอน

เผยแพร่เมื่อ ๒๑ พ.ค. ๒๕๕๙

ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=B๙MbnbzBpFs>

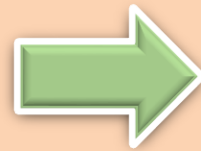
นักเรียนสังเกตประโยคต่อไปนี้

ชั้นปวดหัวมาก

ฉันปวดศีรษะมาก

การพูดของ ๒ ประโยค

ขั้นปวดหัวมาก

ภาษาพูด

ฉันทปวดศีรษะมาก

ภาษาเขียน

“**รู้ใช้ว่าใส่บาแบกหาม**”
// เรียนรู้ หรือศึกษาไว้ก็ไม่ได้ลำบาก หรือเสียหายอะไร

ภาษาพูด

คือ ภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่พิธีพิถันในการ
ใช้หลักภาษามากนัก สร้างความรู้สึกเป็นกันเอง
มักใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัวในการติดต่อ
สื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ

ลักษณะของภาษาพูด

๑. เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะวัย
๒. มักจะเป็นภาษาไทยแท้ หรือภาษาชาวบ้าน
เข้าใจง่าย
๓. มักจะเปลี่ยนเสียงสระ พยัญชนะ และตัดเสียง
ให้สั้นลง

ลักษณะของภาษาพูด

๔. ภาษาพูดยืมคำจากภาษาต่างประเทศ เช่น
ยืมจากภาษาอังกฤษ และมักตัดคำให้สั้นลง

ตัวอย่าง

เวอร์ – ฉันไม่ชอบแต่งตัวเวอร์

ภาษาเขียน

คือ เป็นภาษาที่เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้สื่อสารให้ถูกต้อง และใช้ในการเขียนมากกว่าการพูด ต้องใช้ถ้อยคำ สุกภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำเหมาะสม กับบุคคลและกาลเทศะ เป็นภาษาที่ใช้ในทางการ

ลักษณะของภาษาเขียน

๑. ภาษาเขียนใช้คำที่เป็นภาษามาตรฐานหรือภาษาแบบแผนที่นิยมใช้ในราชการและงานวิชาการ
๒. เรียบเรียงถ้อยคำที่สละสลวยชัดเจน

ภาษาพูด

เป็นไง

เอาไงดี

จริงๆแล้ว

งานยุ่งชะมัด

ภาษาเขียน

เป็นอย่างไร

ทำอย่างไรดี

อันที่จริง

มีงานมาก

เปลี่ยนภาษาพูด
ให้เป็นภาษาเขียน

ชั้นไม่มีเงินในกระเป๋าซักบาท

ฉันไม่มีเงินในกระเป๋าสักบาท

ปากกาตามนี้ราคาเท่าไร

ปากกาตามนี้ราคาเท่าไร

ระวังแบงก์ปลอม

ระวังธนบัตรปลอม

ตำรวจให้ไปเสียค่าปรับที่โรงพัก

ตำรวจให้ไปเสียค่าปรับที่

สถานีตำรวจ

อาทิตย์หน้าให้ทำงานส่งครู

สัปดาห์หน้าให้ทำงานส่งครู

แสดงบทบาทสมมติ การใช้ภาษาพูด

พูดโทรศัพท์กับเพื่อน: ชวนเพื่อนมาเที่ยวบ้าน

พูดโทรศัพท์กับผู้ปกครอง: ขออนุญาตกลับบ้านช้า

พูดโทรศัพท์กับครูประจำชั้น : ไม่เข้าใจบทเรียน

สรุป

ระดับภาษา หมายถึง ความลดหลั่น
ของถ้อยคำ และการเรียบเรียงถ้อยคำที่ใช้
ตามโอกาส กาลเทศะ และ ความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร
เช่น ภาษาพูด และภาษาเขียน

“ของฝากจากครู”
ของทีระลึก,ของก้านัล

